

זוהר היומי

זוהר ויקרא – דף צ"א ע"א

פרשת אמור

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (צ ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

עֹר וְשִׁבּוֹר וְחֵרוֹם וְשָׁרוּעַ. אֵלֶּא וְאֵת דְּכָא וְשִׁפְלָא רוּחַ, מֵאֵן דְּמֵאִיךְ גְּרָמִיחַ, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא זְקִיף לִיחַ.

תרגום לעברית

וּמִשּׁוּם כֹּה לֹא שׁוֹרָה הַכֹּל אֶלֶּא בְּמָקוֹם שָׁלֵם. וְעַל כֵּן כָּל אִישׁ אֲשֶׁר בּוֹ מוֹם לֹא יִקְרַב.
כְּמוֹ כֵּן הִקְרַבְנָן שְׂבוּ מוֹם לֹא יִתְקַרַּב. מָה הַטַּעַם? שְׁכָתוֹב כִּי לֹא לְרָצוֹן יִהְיֶה לָכֶם. וְאִם
תֹּאמַר, הֲרִי הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא שׁוֹרָה אֶלֶּא בְּמָקוֹם שְׂבוּר, בְּכָלִי שְׂבוּר, שְׁכָתוֹב
(ישעיה נז) וְאֵת דְּכָא וְשִׁפְלָא רוּחַ. הַמָּקוֹם הַזֶּה הוּא שָׁלֵם יוֹתֵר מִהַכֹּל, (שכתיב) (ישעיה
נז) וְאֵת דְּכָא וְשִׁפְלָא רוּחַ) מִשּׁוּם שְׁמַנְמִיךְ עֲצָמוֹ לְהַשְׁרוֹת עָלָיו אֶת גִּזְאוֹת הַכֹּל, הַגִּזְאוֹת
שְׁלֹמַעְלָה, וְזֶהוּ שָׁלֵם. אֲבָל לֹא כְּתוּב, וְאֵת עֹר וְשִׁבּוֹר וְחֵרוֹם וְשָׁרוּעַ, אֵלֶּא וְאֵת דְּכָא
וְשִׁפְלָא רוּחַ. מִי שְׁמַנְמִיךְ עֲצָמוֹ, הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא זֹקֵף אוֹתוֹ.

טקסט הזוהר

וּבְגִינֵי כֹה, כְּהֵנָּא דְקָאִים לְתַתָּא כְּגוֹנוֹנָא דְלַעֲיִלָּא, בְּעֵי לְמַהֲוֵי שְׁלִים יִתִּיר מְכֻלָּא, וְלֹא
יִתְחַזִּי פְגִימ, וְעַל דָּא אֲזַהֵר לְהוּ לְכַהֲנֵי, דְכְּתִיב אִישׁ מִזְרַעְךָ לְדוֹרוֹתֶם אֲשֶׁר יִהְיֶה בּוֹ מוֹם.

ומשום כך, הפהן שעומד למטה כמו שלמעלה צריכה להיות שלם יותר מהכל, ולא יראה פגום, ועל כן הזהיר את הכהנים, שכתוב איש מזרעה לדרתם אשר יהיה בו מום.

טקסט הזהיר

תו פתח ואמר, (מלאכי א) וכי תגישון עור לזבוח אין רע, וכי תגישו פסח וחולה אין רע, וכי קודשא בריך הוא אומר אין רע, אי הכי טוב הוא. אלא סופיה דקרא אוכח, דישאל באינון יומין הוּוּ ממנו כהני מארי דמומין, על גבי מדבחה, ולשמשא על מקדשא, ואמרי מאי אכפת ליה לקודשא בריך הוא דא, או אחרא. ואינון הוּוּ דאמרי אין רע. וקודשא בריך הוא אתיב להון ההיא מלה דהוּוּ אמרי. אמר: ישראל אתון אמרי כד מקרבי מארי דמומין על פולחני אין רע, מאי אכפת ליה לקודשא בריך הוא.

תרגום לעברית

עוד פתח ואמר, (מלאכי א) וכי תגישון עור לזבח אין רע וכי תגישו פסח וחלה אין רע. וכי הקדוש ברוך הוא אומר אין רע? אם כך טוב הוא! אלא סוף הכתוב מוכיח, שישאל באותם הימים היו ממנים כהנים בעלי מומים על גבי המזבח ולשמש על המקדש, ואומרים: מה אכפת לקדוש ברוך הוא זה או אחר. והם היו שאומרים אין רע. והקדוש ברוך הוא השיב להם אותו דבר שהיו אומרים. אמר: ישראל, אתם אומרים כשמקריבים בעלי מומים לעבודתי אין רע, מה אכפת לו לקדוש ברוך הוא.

טקסט הזהיר

סופיה דקרא מה כתיב, הקריבהו נא לפחתה הירצה או הישא פניה. בר נש מנייכו, אי בעיתו לשלומי למלכא, ולקרבא קמיה דורונא, אתון משדרין ליה בפגימא, או לא. הירצה או הישא פניה בההוא דורונא, כל שכן וכל שכן דאתון מקרבין קמאי בר נש פגים לקרבא דורונא, הא דורונא דלכון לכלבא אתמסר, דודאי בר נש דאיהו פגים, פגים הוא מכלא, פגים הוא מהימנותא. ועל דא כל איש אשר בו מום לא יקרב.

בסוף הפסוק מה כתוב? הקריבהו נא לפחתה הירצה או הישא פניה. אדם מכס, אם תרצו לשלם למלה ולהקריב לפניו דורון, אתם שולחים לו עם פגם או לא!? הירצה או הישא פניה באותו הדורון!? כל שכן וכל שכן כשאתם מקריבים לפני אדם פגום להקריב דורון, הרי הדורון שלכם נמסר לכלב, שודאי אדם שהוא פגום, פגום הוא מהכל, פגום הוא באמונה. ועל כן כל איש אשר בו מום לא יקרב.

טקסט הזוהר

אמר רבי יוסי, זמין קודשא בריך הוא לאשלמא להו לישראל, ולאשתפחא שלימין בכלא, דלא יהא בהון מארי דמומין כלל, בגין דיהון תקונא דעלמא, כאלין מאני ולבושא דבר נש דאינון תקונא דגופא, הדא הוא דכתיב (איוב לח) ויתיצבו כמו לבוש. (ס'א ד'א) תא חזי, כד יתערו מנפרא, כמה דעאלו, הכי יקומו, חגרינ או סומין. עאלו חגרינ וסומין, יקומו ביהוה לבושא, דלא יימרון דאחרא הוא דאתער. ולבתר, קודשא בריך הוא ייסי לון, וישתכחון שלימין קמיה, וכדין יהא עלמא שלימין בכלא, כדין (זכריה יד) ביום ההוא יהיה יי' אחד ושמו אחד. (ויקרא כ"ב) שור או כשב או עז כי יולד והיה שבעת ימים תחת אמו וגו'. רבי יוסי פתח, (תהלים לו) צדקתך כהררי אל משפטיך תהום רבה אדם ובהמה תושיע יי'. האי קרא אית לאסתכלא ביה, אבל תא חזי, צדק: כתרא קדישא עלאה. כהררי אל: כאינון טורין עלאין קדישין, דאקרון טורי דאפרסמונא דכנא. ובגין דאיהי סלקא לאתקשרא בהו לעילא, כל דינהא בשקולא חדא לכלא, דלית בהו דינא רחמי. משפטיך תהום רבה. משפט דאיהו רחמי, נחית לתתא להו דרגא לתקנא עלמין, וחיס על כלא, ועביד דינא ברחמי לבסמא עלמא.

אמר רבי יוסי, עתיד הקדוש ברוך הוא להשלים עם ישראל ושימצאו שלמים בכל, שהרי לא יהיו בהם כלל בעלי מומים, משום שיהיו תקונו של עולם, כמו הפלים הללו ולבושו של אדם שהם תקון הגוף. זהו שכתוב (איוב לח) ויתיצבו כמו לבוש. (דבר אחר) בא ראה, כשיתעוררו מהעפר, כמו שנכנסו כף יקומו, חגרים או סומים נכנסו, חגרים וסומים - יקומו, באותו לבוש. שלא יאמרו שאחר הוא שהתעורר. ואחר כך הקדוש ברוך הוא ירפא אותם וימצאו שלמים לפניו, ואז יהיה העולם שלם בכל, אז - (זכריה יד) ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד. שור או כשב או עז כי יולד והיה שבעת ימים תחת אמו וגו'. רבי יוסי פתח, (תהלים לו) צדקתך כהררי אל משפטך תהום רבה אדם ובהמה תושיע ה'. בפסוק הזה יש להתבונן בו, אבל בא ראה, צדק - כתר קדוש עליון. כהררי אל - כמו אותם הרים עליונים קדושים שנקראים הרי אפרסמון זה. ומשום שהיא עולה להתקשר בהם למעלה, כל דיניה במשקל אחד לכל, שאין באותו הדין רחמים. משפטך תהום רבה - משפט שהוא רחמים יורד למטה לאותה הדרגה לתקן עולמות, וחס על העולם, ועושה דין ברחמים לבשם את העולם.

טקסט הזהר

ובגין דאיהו רחמי, אדם ובהמה תושיע יי'. לכלא בשקולא חדא. אדם ובהמה, הא אוקמוה, מאן דהוא אדם, ושוי לגרמיה כבהמה. אדם ובהמה: דין אדם, ודין בהמה, חד הוא. אדם: (בראשית יז) וכן שמנת ימים ימול לכם כל זכר. בהמה: והיה שבעת ימים תחת אמו ומיום השמיני והלאה ירצה לקרבן אשה ליי', בגין דיעבר עלייהו שבת חד, והא (הקדמה י"ג) אוקמוה.

ומשום שהוא רחמים - אדם ובהמה תושיע ה'. לכל במשקל אחד. אדם ובהמה, הרי פרשוה, מי שהוא אדם ושם את עצמו כבהמה. אדם ובהמה - דין אדם ודין בהמה אחד הוא. אדם - (בראשית יז) ובן שמנת ימים ימול לכם כל זכר. בהמה - והיה שבעת ימים תחת אמו ומיום השמיני והלאה ירצה לקרבן אשה לה', כדי שתעבר עליהם שבת אחת, והרי פרשוה.

♦ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (צ"א ע"ב) ♦

טקסט הזוהר

רבי חייא פתח (שופטים ה) 'י' בצאתה משעיר בצעדה משדה אדום ארץ רעשה גם שמים נטפו. תא חזי, זכאין אינון ישראל בעלמא דין, ובעלמא דאתי, דקודשא בריך הוא אתרעי בהו, ואינון מתדבקין ביה, ואקרון קדישין, עם קדוש. וכן עד דסליק לון לדרגא עלאה דאקרי קדש, דכתיב, (ירמיה ב) קדש ישראל לי' ראשית תבואתה. כמה דאוקימנא, דהא ישראל מתמנא יומין מתדבקין ביה בשמיה, ורשימין בשמיה, ואינון דייליה. כמה דאת אמר, (שמואל ב ז) ומי כעמך כ'ישראל גוי אחד בארץ. ועממין לא מתדבקין ביה, ולא אזלין בנימוסיה, ורשימא קדישא אעדיאו מנייהו, עד

תרגום לעברית

רבי חייא פתח, (שופטים ה) ה' בצאתה משעיר בצעדה משדה אדום ארץ רעשה גם שמים נטפו. בא ראה, אשריהם ישראל בעולם הזה ובעולם הבא, שהקדוש ברוך הוא התרצה בהם, והם נדבקים בו ונקראים קדושים, עם קדוש. וכן עד שהעלה אותם לדרגה עליונה שנקראת קדש, שכתוב (ירמיה ב) קדש ישראל לה' ראשית תבואתה. כמו שבארנו, שהרי ישראל משמונה ימים נדבקים בשמו ורשומים בשמו והם שלו, כמו שנאמר ומי כעמך כ'ישראל גוי אחד בארץ. והעממים לא נדבקים בו ולא הולכים בהנהגותיו, והרשם הקדוש נעדר מהם, עד שהם נדבקים לצד האחר שאינו קדוש.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):
creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.

